

Medlem (Modsigelse). Jeg beder den ærede Ordfører undskyldte, at jeg ikke regner ham for Militær; thi som Militære anser jeg naturligvis kun dem, der have gjort det til deres Hovedtanke og Opgave i Livet at studere Landets Forsvarsvæsen. Nu tror jeg, mine Herrer, at det ærede Flertal er kommet ind paa en overordentlig vanskelig Vej, naar det vil foreslaa os her at vedtage Grundtrækkene for en Ordning, der baade er aldeles afvigende fra den Ordning, som Regjeringen har foreslaaet, og som ikke støttes af en eneste af de Herrer, der høre til Hæren eller Flaaden, og som sidde her imellem os. Ikke en Eneste af dem har Flertallet kunnet faae med sig, ikke En, saa vidt mig bekendt, har kunnet træde op her i Salen eller udenfor Salen og erklæret: Det er et godt Forslag, som Flertallet opstiller, det er brugeligt til Landets Forsvar. Hvorledes skulle vi, Mænd, der have haft ganske andre Ting at tænke paa, kunne have en saadan Lillid til Flertallet, at vi kunne sige Ja til en saa vigtig Sag, naar vi ikke kunne faae en Mand, som unyder Navn og Anseelse i Nationen i militær Henseende, til at staa frem og sige: Ja, det er godt. Det er et uhyre vanskeligt Stykke, som det ærede Flertal, her forlanger af os. Jeg vil paa ingen Maade sige, at der i dets Række ikke muligvis kan ligge noget overmaade Godt og Nyttigt; men dersom det er saa, maa Flertallet faae det frem til Drøftelse fra et Standpunkt, hvori de Mænd fra forskellige Sider, der have den modne Indsigt i disse Forhold, der er nødvendig, kunne deltage. Flertallets Kunst skulde have bestaaet i ikke at stille sig faaledes, at det fik samtlige Militære imod sig; der er Forskjel nok, naar man ser lidt under Stallen, paa de militære Herreres Anskuelse, som sidde her. At drive dem over i een Klynge og i een Minoritet, er en uhyre Feil. Flertallets Opgave er det at faae Noget ud af de Militæres Uenighed, prøve de Punkter, hvorom de ere uenige, se, hvad det kan slutte sig til, og finde, hvad der fra dets Standpunkt er hensigtsmæssigt. Dette er dets Opgave; men den har det ladet ligge for at sætte igjennem en for det eiendommelig Anskuelse, der ikke deles af nogen af dem, hvis Mening dog maa have den største Betydning. Derfor tror jeg ikke, at denne Forhandling i det Hele taget kan ventes at ville føre til noget Resultat.

Krigsministeren (Haffner): Uagtet det Lovforslag, som her foreligger til Behand-

ling, angaar en Sag af meget stor Vigtighed, tror jeg dog, at ærede Medlemmer ville forstaa mig og ville billige, naar jeg søger at fatte mig i størst mulige Korthed. En kort Udtalelse af mig vil være tilstrækkelig til at betegne det Standpunkt, jeg har indtaget, for saa vidt dette ikke allerede skulde staa klart for det ærede Thing, det Standpunkt nemlig, som jeg efter Raadførelse med rette Sagkyndige og efter nøie Overveelse er kommen til. En længere Udtalelse, i hvilken jeg vilde søge at imødegaa de mod Lovforslaget fremsatte modsatte Anskuelser, vilde kun indeholde Gentagelser af, hvad der tidligere er sagt, og navnlig idag er sagt med saa megen Dygtighed og saa megen Klarhed af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes), der optraadte som Mindretallets Ordfører. Udvalgets ærede Ordfører søgte i Begyndelsen af sit Foredrag idag at finde Støtte i de Forhandlinger, der i Sessionen 1866—67 havde fundet Sted angaaende Hærens Revisionsbestemmelse og i selve Revisionsbestemmelsen, for den Vej, paa hvilken Udvalgets Flertal isvrigt ligesom tidligere er slaaet ind ved Revisionen af Hærløven. Den ærede Ordfører søgte tillige i den daværende Krigsministers Udtalelser at finde en saadan Støtte. Dette er allerede blevet imødegaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, og jeg skal dertil kun sige, at, for saa vidt som den ærede Ordfører i den daværende Krigsministers Udtalelser har troet at finde en saadan Støtte, tror jeg, at han tager storlig Feil. Den daværende Krigsminister var som bekendt en Mand med en overordentlig stor parlamentarisk Dygtighed, en Mand, der godt vidste at benytte Situationen og Stemmningen, vidste at fremkomme med sine Anskuelser paa en saadan Maade, at han kunde vente, at hans Anskuelser vilde komme til at gaa igjennem. — Dernæst anstillede den ærede Ordfører for Udvalget Betragtninger over de Beføstninger, som Hærvæsenet havde medført i de Aar, der ere forløbne siden Hærløvens Vedtagelse i 1867, udover de Beføstninger, som dengang vare kalkulerede. Den ærede Ordfører udtalte, at Udgiften er i stadig Stigning, og at der er ffjellig Grund tilstede til at forsøge at stoppe denne frodige Bægt. Den ærede Ordfører mente for denne Anskuelse at kunne hente Støtte i den tidligere Forsvarskommissions Udtalelser, idet denne havde fraraadet at gaa til en Forøgelse af Infanteriet ud over 21 Liniebatailloner, da dette vilde medføre en Udgift, som vilde overstige vore penuniære Kræfter. Jeg skal indrømme, at det er ganske naturligt, at man